N°. 26. A°. 1832.

SURINAAMSCHE COURANT.

DONDERDAG DEN 29sten MAART.

VERVOLG EN SLOT, VAN HET REGLEMENT *op de Manumissie der slaven, in de Nederl. W. I. Bezittingen.* (Zie N°. 25.)

ART. 18.

De opheffing van zoodanige oppositie zal in de kolonie *Suriname* moeten worden gevraagd bij het Hof van Civile en Criminele Justitie, en in de overige kolonien bij de Raden van Civile en Criminele Justitie, welke Collegien zullen verpligt zijn, alvorens in deze materie regt te spreken, het gevoelen van het Publiek Ministerie te vernemen, en wel het Hof te *Suriname* door den Procureur Generaal in deszelfs conclusien te hooren, en de Raden in de overige kolonien door het advies der ambtenaren, met de waarneming van het openbare Ministerie belast, in te winnen.

ART. 19.

Alle de regterlijke uitspraken tot de oppositie, tegen het aanzoek ter manumissie van slaven betrekking hebbende, worden gewezen bij arrest, en alzoo zonder aan hooger beroep onderhevig te zijn.

OVER DE GEVOLGEN VAN HET GEDAAN AANZOEK TOT MANUMISSIE, WANNEER ER GEENE HINDERNISSEN BESTAAN, OF DEZELVE ZIJN OPGEHEVEN.

ART. 20.

Wanneer de bij art. 16 bepaalde tijd van *drie* weken verstreken is, zonder dat tegen het verzoek oppositie is gedaan, of ook wanneer de aangeteekende oppositie is opgeheven, zal het aanzoek tot manumissie door de bij art. 1 voor elke kolonie aangeduide Collegien worden toegestaan en dienvolgens aan den slaaf, ten wiens behoeve het aanzoek is gedaan, uitgereikt worden *brieven van manumissie*, ingerigt volgens het Model sub litt°. B.

ART. 21.

In deze brieven zullen naauwkeurig moeten vermeld worden, de voornaam of voornamen, alsmede de familie-naam, welke de gemanumitteerde voortaan zal dragen.

ART. 22.

De keuze van deze namen wordt aan de bij art. 1, voor elke kolonie aangeduide Collegien opgedragen, welke daarbij zullen hebben in acht te nemen, dat aan den gemanumitteerden geen andere voornaam of voornamen gegeven worden, als die men gewoon is in Nederland te dragen, en dat, zoo veel mogelijk, aan denzelven geen familie-naam van eenig in de respective kolonien woonachtig geslacht of individu, ook niet de familie-naam van den vorigen Meester worde gegeven.

ART. 23.

Alvorens echter deze brieven in handen van den gemanumitteerden, of van den genen, die het aanzoek van manumissie gedaan heeft mogen komen, zullen dezelve in de kolonie *Suriname* aan den Contróleur Generaal van Finantien, aan den Raad Commissaris voor de inlandsche bevolking, aan den President van het Gemeente Bestuur, aan de Commissaris van Politie en aan den Ambtenaar, belast met de Registratie der slaven, en in de overige kolonien aan de Hoofden van het Departement van Finantien, en van het Plaatselijk Bestuur, alsmede aan de respective Ambtenaren, die met de waarneming van het openbaar Ministerie aldaar belast zijn, ter videring worden aangeboden.

ART. 24.

Ter oorzake van het uitreiken dezer brieven van manumissie, zullen geene meerdere of andere emolumenten en leges moge worden gevorderd, dan bij de onderscheidene tarieven in de kolonie is, of nader zal worden vastgesteld.

ART. 25.

Zoodra de uitreiking der manumissie-brieven heeft plaats gehad, zal daarvan van wege de bij art. 1, voor elke kolonie aangeduide Collegien, openbare bekendmaking, ingerigt volgens Model litt°. C, gedaan worden in de dagbladen of couranten of waar die niet aanwezig zijn, op zoodanige wijze als zulks aldaar gebruikelijk is.

OVER DE GEVOLGEN DER MANUMISSIE, ZOO TEN AANZIEN VAN DEN GEMANUMITTEERDEN, ALS VAN DESZELFS VOORMALIGEN MEESTER OF BEHEERDER.

ART. 26.

De van wege het hoog gezag, uitgereikte brieven van manumissie, doen den verkrijger aanspraak hebben, op alle burgerlijke en staatkundige regten, zoo nogtans, dat met betrekking tot de werkelijke uitoefening van het regt van Burger, de gemanumitteerde onderworpen zal zijn, aan het bepaalde bij § e van art. 6, van het reglement op het Burgerregt, in de Nederlandsche W. I. Bezittingen.

ART. 27.

Wanneer de verkrijger, uithoofde van minderjarigheid zijne regten nog niet zelven kan uitoefenen, en zijne moeder of ook deszels vader, (wanneer die naar aanleiding van hetgeen omtrent de huwelijken in het *reglement op de behandeling der slaven* is bepaald, zou kunnen geacht worden bekend te zijn) nog in den slavenstand verkeert, dan wel als slaaf overleden, of ook, hoezeer reeds gemanumitteerd door de wet tot het voeren van voogdij uitgesloten is in al die gevallen, zal de gemanumitteerde van regtswege staan onder de voogdij van zijnen voormaligen Meester, of wanneer de manumissie een gevolg is van eenige uiterste wilsbeschikking, onder de voogdij van zoodanigen vrijen persoon, als van wege de bij artikel 1, voor elke kolonie aangeduide Collegien aan hem zal worden toegevoegd.

ART. 28.

De voogdij der, bij het vorige artikel vermelde minderjarige zal van den vorigen Meester of toegevoegden persoon overgaan op de moeder of wel den vader van den minderjarigen, zoodra dezelve insgelijks uit den slavenstand zullen zijn verheven of het beletsel, dat hun tot het voeren der voogdij in den weg stond, zal zijn weggenomen.

ART. 29.

Zoo ook zal de voogdij van regtswege aan de moeder of waar hij zou kunnen geacht worden, bekend te zijn, aan den vader behooren, ingevalle de minderjarige gelijktijdig met of wel later dan zijne moeder of vader mogt worden gemanumitteerd.

ART. 30.

Wanneer de gemanumitteerde in eenen zoodanigen behoeftigen toestand geraakt, dat hij, schoon geregtelijk uitgewonnen niet in staat wordt bevonden de door hem verschuldigde belastingen te betalen, of ook dat hij ten laste van eenige erkende armen-inrigting vervalt, of ten koste van den lande of der gemeente in eenig Hospitaal is verpleegd, zal door of namens den gemanumitteerden gestorte numeraire cautie ten voordeele strekken van de openbare schatkist, en nimmer hetzij geheel, hetzij ten deele, door den voormaligen Meester, of diens erven of door iemand anders mogen worden opgevorderd; zullende het ten deze geen onderscheid maken of zijn oponthoud of verpleging in eenige armen-inrigtingen of Hospitaal van langer of korter duur is geweest, nog ook of hij slechts eens of meermalen buiten staat bevonden is, zijne belastingen te betalen.

Wanneer geene numeraire cautio is gestort, maar eene personele borgtogt is gesteld geworden, zal in de genoemde gevallen dezelve borgtogt geheel ten voordeele der openbare schatkist moeten ter executie worden gelegd, waaromtent men zal te werk gaan op dezelfde wijze, als zulks in de respective kolonien, ten aanzien van belastingschuldigen gebruikelijk is.

ART. 31.

Wanneer de gemanumitteerde is overleden, zonder dat hij, gedurende zijn leven in zoodanige toestand is geraakt, als bij het vorige artikel is aangewezen, zal die geen, die de penningen gestort heeft, of diens erven of regtverkrijgenden bevoegd zijn, de ten behoeve van den gemanumitteerden gestorte cautie op te vorderen;

De belanghebbenden zullen zich te dien einde, vervoegen tot de bij art. 1, voor elke kolonie aangeduide Collegien, welke op vertoon van het bewijs van het overlijden des gemanumitteerden; zoo mede van de noodige certificaten, dat hij nimmer aan eenige erkende armen-inrigting is vervallen geweest, of in geen koloniaal Hospitaal is verpleegd, en zijne verschuldigde belastingen steeds aangezuiverd heeft, de noodige autorisatie tot het ligten der voormelde cautie zullen verleenen.

De in dit artikel voorkomende bepalingen zijn van volkomen toepassing, op de genen, die zich als personele borgen ten behoeve der openbare schatkist hebben geconstitueerd of derzelver erven of regtverkrijgenden, en die de gestelde borgtogt, in het bij dit artikel gestelde geval, zouden wenschen terug te nemen.

ART. 32.

De verzoeken tot opvordering der numeraire cautie, zullen aan den aangewezen Collegien moeten worden ingediend, binnen het jaar, na het overlijden van den gemanumitteerden of wanneer dezelve buiten 's lands mogt overleden zijn, binnen *een* jaar nadat door de belanghebbenden van dit overlijden onder overlegging, zoo mogelijk, van genoegzaam bewijs aan de bij art. 1, voor elke kolonie aangeduide ambtenaren zal zijn kennis gegeven, zullende na verloop van die tijdstippen, op zoodanige verzoeken geen regard mogen worden geslagen, en de numeraire cautie almede vervallen ten voordeele van de openbare schatkist.

De verzoeken tot terugname der personele borgtogt zijn aan geenerlei tijdperk verbonden, maar kunnen ten allen tijde worden aangenomen, zoo dezelve slechts vergezeld gaan, van de stukken in het voorgaande artikel vermeld.

ART. 33.

Alle rekesten en stukken, betrekking hebbende tot de opvordering der numeraire cautie, of de terugname van de personele borgtogt, zullen vrij zijn van zegel, leges en emolumenten.

ART. 34.

Zoodra de ambtenaren, welke in de gevallen, bij artikel 5 en 13 bedoeld, de benoeming van eenen *Curator ad hoc* geprovoceerd hebben, kennis hebben bekomen, dat aan den belanghebbenden manumissie-brieven zijn uitgereikt, zullen zij het Publiek Ministerie onverwijld met de zaak bekend maken, en zullen alsdan tegen de nalatige Meesters of derzelver vertegenwoordigers, of lasthebbenden solidair procederen ter oplegging eener geldboete, die niet minder zal mogen zijn dan *f* 500, nog meer dan *f* 1000, en voorts ter betaling der kosten, anders op de verkrijging van manumissie-brieven vallende, welke sommen, na verkregen vonnis, hetwelk aan geen hooger beroep zal onderhevig zijn, bij executie op de goederen van den gecondemneerden zullen worden verhaald, en overigens strekken zullen ten voordeele der openbare schatkist.

ART. 35.

Alle reglementen, verordeningen of wetten over het onderhavig onderwerp in de Nederlandsche West-Indische Bezittingen vigerende, zullen bij de invoering van het tegenwoordig reglement, worden gehouden voor afgeschaft.

Goedgekeurd benevens de hier achtervolgende Modellen, bij Zijner Majesteits besluit van den 23 October 1831, N°. 83.

Mij bekend,

De Secretaris van Staat,

(get.) J.G. DE MEIJ VAN STREEFKERK.

Accordeert met deszelfs origineel,

De Griffier ter Staats-Secretarij,

(get.) L. H. ELIAS SCHOVEL.

Voor eensluidend afschrift,

De Secretaris Generaal bij het Departement voor de Nationale Nijverheid en de Kolonien,

BROCX.

ART. 2.

De bepaling, voorkomende in artikel 27 en art. 28 van bovenstaand reglement, krachtens welke *de Vader* van eenen minderjarigen gemanumitteerden, (wanneer die naar aanleiding van hetgeen omtrent de huwelijken in het *reglement op de behandeling der slaven* is bepaald, zou kunnen geacht worden bekend te zijn), geregtigd is tot de voogdij over deszelfs gemanumitteerd minderjarig kind, wanneer namelijk, die vader zelve een vrij persoon is, en door de wet tot het voeren van voogdij niet is uitgesloten, zal blijven opgeschort, tot tijd en wijle dat het in voornoemd 27ste artikel bedoeld *reglement op de behandeling der slaven*, zal zijn in werking gebragt.

ART. 3.

Te bepalen, dat bovenstaand reglement in werking komen zal; te *Suriname*, op den 1sten April 1832, en in de Nederlandsche W. I. Eilanden respectivelijk op den dag, waarop dat reglement in elk derzelve op de gebruikelijke wijze zal worden gepubliceerd en afgekondigd.

En opdat niemand hiervan eenige onwetenheid voorwende, zal deze op de gebruikelijke wijze worden gepubliceerd, en in het Gouvernementsblad geïnsereerd.

Aldus gearresteerd alhier aan *Paramaribo*, den 23sten Maart 1832, het negentiende jaar van Zijner Majesteits regering.

E. L. VAN HEECKEREN.

Ter ordonnantie van Zijne Excellentie,

De Algemeene Secretaris,

G. A. VAN DER MEE.

ADVERTISSEMENTEN.

Gedrukt te *Paramaribo*, bij de Erven J. BRINK.